

OPEN KERK
ZATERDAG
OUDE NICOLAASKERK

HELVOIRT
27 FEBRUARI 2021
HELVOIRT

*Hij veranderde voor hun ogen van gedaante ...
Toen zij van de berg afdaalden, gebood Jezus hen
pas iemand te vertellen wat ze gezien hadden
wanneer de Mensenzoon uit de dood was opgestaan.*
(Marcus 9)

Voor wie de vieringen van
Open Kerk Helvoirt wil blijven
mogelijk maken: NL80INGB0006232091
t.n.v. Open Kerk Helvoirt

Voor informatie over de vieringen van Open Kerk
Helvoirt: mailadres Christvaniersel@gmail.com ;
telefoon [\(0411\) 641529](tel:0411641529) of openkerkhelvoirt.nl

Zaterdag	27 februari	19.00 uur	Luisterviering
Zaterdag	13 maart	19.00 uur	Viering
Zaterdag	27 maart	19.00 uur	Palmpasen
<u>Vrijdag</u>	2 april	<u>14.30 uur</u>	Jezus' Afscheid
Zaterdag	3 april	19.00 uur	Paaswake

OPEN KERK

HELVOIRT

OPEN KERK
HELVOIRT

TWEEDE WEEKEND

VAN DE VASTEN 2021

ZATERDAG
27 FEBRUARI

OPEN KERK
HELVOIRT

AANHEF

lied

K. Gij die ons kent en roept ons bij name,
adem van leven, herder van mensen
zult Gij ons vinden, hoelang verdragen ?

Waartoe bestaan als Gij zoudt ontbreken
als wij vergeten de hand die ons maakte,
als wij vervreemden, ver van U raken.

BEGROETING

*Pas wanneer we ons eigen ik
werkelijk hebben losgelaten,
kunnen we vragen naar de zin
van de unieke mens die we zijn
en naar onze uiteindelijke bestemming.*

Hein
Stufkens

*Pas dan ontstaat begrip voor
het Grote Geheel waartoe wij behoren
en waarmee wij optrekken
in het goddelijk avontuur van het leven.*

*

*Het is vasten in een tijd en wereld
die vraagt om 'n grondige nieuwe oriëntatie:
het eigen individuele 'ik' loslaten en
je bewust worden van het Ene Geheel.*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar, in Gods naam.*

Lied

K. Blijf in ons roepen tot wij U horen,
tot wij van U zijn, Gij onze vrede,
tot wij U dromen, lied van ons leven.

Wie zou U ooit van mensen weerhouden,
geen dan Gijzelf hebt ons levend gemaakt.
wie dan Gijzelf zal mensen behouden.

SCHULD BEKENNEN

L. *De nood die heerst
en wij niet lenigen.*

De helpende hand die wij niet toesteken.

*De troost die wordt gevraagd
en wij niet brengen.*

G. Het zij ons vergeven door
wie er onder lijden.

L. *Het recht dat wordt geschonden
en wij niet verschaffen.*

De liefde die we niet tonen.

*De trouw die we beloven
en niet opbrengen.*

G. Het zij ons vergeven door
wie er onder lijden.

L. *De wonden die
worden toegebracht
en wij niet helen.*

Het leven dat we schenden.

*Mijn God, die ons vraagt
en die we afvallen.*

G. Het zij me vergeven door
wie er onder lijden;
het zij ons vergeven
door U, mijn God.

BEZINNING

K. Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept;
als de avond mij de nacht inleidt,
zijt Gij mij God een herder ?

L. *Doe wat goed is, maar
beroep je er niet op.*

K. Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept;
als de avond mij de nacht inleidt,
zijt Gij mij God een herder ?

L. *Stel het kwaad aan de kaak, maar
dik het niet aan.*

K. Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept;
als de avond mij de nacht inleidt,
zijt Gij mij God een herder ?

L. *Mijd de zonde, niet de zondaar;
we schieten allemaal tekort.*

K. Zijt Gij mij God een herder
als de morgen mij in leven roept;
als de avond mij de nacht inleidt,
zijt Gij mij God een herder ?

GEBED

L. *Komt de vraag naar U
niet langer in en onder ons op -*

*is de roep om U een zeldzaamheid
en nog amper ergens te horen -*

*schreeuwt 't vertrouwen-in-U niet
bij tijd en wijle ons 't hart uit ...*

*dan verduistert onze horizon,
raken we geleidelijk zin en ziel kwijt ...*

*blijf daarom
in en onder ons aandringen -*

*Gij,
hoe ook genoemd en beleden,
waar ook ten goede gediend
in tijd en eeuwigheid -*

G. *Amen.*

K. Heer, hoor ons bidden aan,
de vragen van ons hart.
Wil onze pijn verstaan
in 't donker van de nacht.
Reik ons uw licht weer aan
in liefde en geloof.
Kom, wakker in ons aan
de kleine vlam van hoop.

ABRAHAM EN ISAAK

Genesis 22

God riep Abraham en die antwoordde: Heer, hier ben ik!' Toen zei God: 'Ga met Isaak, je enige zoon, naar het land van Moria en draag hem daar - Ik zal de berg aanwijzen - als brandoffer op. Ter plekke gekomen, bouwde Abraham een altaar, stapelde er hout op, bond zijn zoon Isaak en legde hem op het offeraltaar. Maar toen Abraham zijn hand naar hem uitstak, riep de engel van de Heer hem vanuit de hemel toe: 'Abraham, Abraham!' en die antwoordde met: 'Heer, hier ben ik. De engel zei: 'Raak de jongen met geen vinger aan; doe hem niets! Ik weet nu dat je ontzag hebt voor God. want je hebt Hem zelfs je enige zoon niet willen onthouden.' Abraham zag een ram in de struiken vast zitten. Hij greep die en offerde hem in plaats van zijn zoon.

Voor de tweede keer riep de engel van de Heer vanuit de hemel Abraham toe: 'Omdat je dit gedaan hebt - spreekt de Heer - en Mij je eigen zoon niet hebt onthouden, daarom zegen Ik je overvloedig: je zult meer nakomelingen krijgen dan er sterren aan de hemel staan en zandkorrels op het strand liggen. Zij zullen hun vijanden te machtig zijn en voor alle volken op aarde een zegen betekenen. Omdat jij Mij gehoor gegeven hebt.

Lied

K. Heer, hoor ons bidden aan
om vrede en om licht
voor wie is heengegaan
nieuw land en ruimer zicht.
Jij blies ons leven aan,
wij zijn jouw eigen vondst.
Jij blijft in ons bestaan,
jouw adem leeft in ons.

Jezus vroeg Petrus, Jacobus en Johannes mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante. Zijn kleed glansde en werd witter dan een bleker het bleken kan. Elia verscheen hen, samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus. Petrus nam het woord en zei: Rabbi, het is goed hier te zijn. Laten we drie tenten bouwen: één voor U, één voor Mozes en één voor Elia.' Hij wist niet wat hij zei; ze waren alle drie totaal van slag.

Een wolk overschaduwde hen en er klonk een stem: 'Dit is mijn zoon, mijn welbeminde; luister naar hem.' Toen ze rondkeken, zagen ze enkel nog Jezus. Terwijl ze van de berg afdaalden, verbood Jezus hen aan iemand te vertellen wat zij hadden gezien, voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan.

Ze hielden het inderdaad voor zich, al vroegen ze zich onder elkaar wel af wat dat 'opstaan uit de doden' te betekenen had.

Lied

K. Heer, hoor ons bidden aan
in hoop en vrees bijeen.
Eén is ons voorgegaan
dwars door het donker heen.
Wie in zijn spoor geleefd,
de mensen goedgegaan,
soms pijn geleden heeft,
zal uit de dood opstaan.

OVERWEGING

*Het gaat erom te beseffen dat wij verankerd
zijn in de aarde en in het universum; -
dat wij er niet alleen voor onszelf zijn
en dat we deel uitmaken van een
hogere, mysterieuze werkelijkheid
die wij niet straffeloos kunnen veronachtzamen.
Dit verloren besef zit
als een geheime code in alle religies.
(naar Vaclav Havel, 1964)*

Tot omstreeks 1960 had de Kerk voor mensen persoonlijk en ook sociaal/maatschappelijk een zeer beslissende stem, waarnaar geluisterd werd. Zij nam bij het onderwijs aan de kinderen, in de zorg, de ziekenverpleging, de opvang van gehandicapten

een vooraanstaande plaats in en was in aandacht voor de derde wereld de tijd ver vóór.

Een negatief gevolg van deze positie was dat kritiek op de kerk - haar structuur, leiding, vieringen en verkondiging van het Woord nauwelijks bestond en slechts door enkelingen – vaak als zonderlingen gezien - werd gewaagd.

Zo is het kunnen gebeuren dat het eerste deel van het verhaal van Abraham en Isaak, waarin God, vierkantweg van een vader om een onmenselijk offer vraagt, voor zijn antwoord daartoe bereid te zijn, Abraham in het tweede deel van het verhaal de complimenten uit den hoge kreeg en de toezegging van een talrijk nageslacht dat in 't politieke spel van de volken een succesrol zou spelen.

Het eerste deel van het verhaal over Abraham en Isaak is feitelijk ontstaan om duidelijk te maken dat de God van Abraham géén kinderoffers wil. Pas tijden later, toen de praktijk van kinderen offeren niet meer speelde en de joden een groot volk waren geworden, werd het omgebouwd tot een verhaal waarin deze groei van het joodse volk te danken is aan de grenzeloze gehoorzaamheid van Abraham.

Letterlijk verstaan, met een zweem van heiligheid verkondigd en zonder weet van de ontwikkeling die volksverhalen gewoonlijk met de loop van de tijd en de gang van een volk doormaken, wordt het verhaal over het offer, gevraagd van vader Abraham en zijn zontje Isaak, voor velen 'niet om te pruimen' en daarom: 'laat maar praten; of ik ernaar luister, maak ik zelf wel uit ...' Uit de kerk wegblijven, was voor de meeste kerkgangers geen optie, want zowat het hele sociale hele leven hing aan de kerk; búíten of tégen haar, zette je jezelf voor het wel en wee van jezelf en je gezin zo goed als schaakmat.

Om dit te begrijpen is het wellicht nog belangrijker te beseffen dat christelijk-godsdienstig en zelfs alle religieus-leven zo intens met de kerk verstrengeld waren, dat buiten haar geen geloof, annex alles wat daar allemaal bij hoort, bestond.

Wie er belangstelling voor hebben, kunnen op dit moment lezen en horen dat er totaal nieuwe ontwikkelingen gaande zijn, - niet zomaar aanpassingen of nodige bijstellingen, maar zo genoemde 'transities', waarmee grondige en onherroepbare veranderingen worden bedoeld; die hebben mogelijk al een langere incubatietijd doorgemaakt en manifesteren zich pas op zeker

moment – vaak na 'n crisis zoals er momenteel heerst - krachtig.

Het is duidelijk en dit wordt door het pastorale werkveld al tijden ingezien en ervaren, dat het christelijke geloof en religie in het algemeen niet via woorden en prediking of via het vervullen van kerkelijk geformuleerde plichten ontstaan, maar langs de weg van 'zélf ervaren en bewust beleven'. Het boekje voor de zondagsmis van de Abdij Van Berne Heeswijk, wordt al tijden verspreid en is geen oproerkraaiër; – zondag 8 januari 2012 nam samensteller Anne-Marie Korte op de achterpagina van dit volkse misboekje een citaat op uit het boek *Visioen en Verzet* van de Duitse theologe Dorothee Sölle - iemand die de tijd intens volgde en wat er komt verstaanbaar verwoordde: 'Het gaat er om dat God niet alleen uit het boek – protestanten – en niet enkel in de mis – katholieken – gekend wordt maar langs de weg van de eigen ervaring.

Kort orgel

*Soms trok Jezus zich terug in de bergen,
om te bidden en met de Vader te zijn.*

*Daar kwam Hij tot zichzelf,
zag de weg die Hij moest gaan:
man van God zijn zoals Elia,
zoals Mozes mensen vrij maken.*

*Hoe Hij heeft gebeden, wie zal het zeggen.
Met weinig woorden, dat is zeker.*

*Maar terug bij zijn vrienden
straalde het van Hem af.
Bidden maakt anders.*

*Hij was met God
als een kind met zijn moeder,
als een zoon met zijn vader;
zeker van elkaar.*

Het evangelie van de Eérste Zondag van de Vasten lijkt op een nieuwsbericht dat een opvallend gebeuren beschrijft, namelijk de strijd die Jezus zijn leven lang heeft moeten voeren met zichzelf om niet te bezwijken voor de kleine wensen van de mensen, die Hij in de woestijn van het leven onderkende als des duivels.

In feite is het woestijnverhaal van het Eerste

Vastenweekend – zoals ook het bergverhaal van het Tweede Vastenweekend, een geloofsverhaal waarin de jonge Kerk bekent Jezus pas ‘naar ware gedaante’ te hebben leren kennen, toen Hij na zijn heengaan in hen was opgestaan.

Zij waarden deze bewustwording als een openbaring ‘op een berg’, ’n topbeleving zouden wij zeggen: zoals Mozes de Tien Geboden ‘op ‘n berg’ ontving; Elia ‘op ‘n berg’ God hoorde, - Jezus de wereld op z’n kop zette in de Bergrede en er de weg naar echt geluk en ware zaligheid wees en prees.

De Vasten-vieringen beginnen met twee belijdenissen van geloof in Jezus, die niet bezweek onder wat mensen zich droomden van de messias, maar door Jezus als ‘des duivels’ werd afgewezen; - en in Jezus die pas na zijn heengaan in zijn ware gedaante in hen is opgestaan.

Kort orgel

BELIJDENIS

L. *Ik geloof in een Kerk
waar iedereen welkom is,
gerespecteerd wordt en
niemand uitgesloten -*

*ik geloof in een Kerk
waar niemand zich heilig waant en
over anderen een godsoordeel velst;
waar ieder zijn fouten en falen beseft -*

*ik geloof in een Kerk die gedienschtig is
en aan tafel vraagt wie, als pelgrim
onderweg, hongeren naar wáár en
waarachtig, écht en oprecht –*

*ik geloof in een Kerk die wijst en
reikt naar zin en ziel van het leven,
de schepping eerbiedigt en mens en
wereld mede tot voltooiing brengt. –*

*ik geloof in Jezus:
zijn herkomst, zijn toekomst.*

LIED

K. De kerk is daar waar mensen zijn
die geven om elkaar.
Niet in de hoogte is hun God
maar diep in hun bestaan.

De kerk is daar waar mensen zijn
die met Hem durven gaan.

De kerk is daar waar mensen zijn
die rouwen met elkaar.

En niemand draagt alleen de pijn
maar ieder wordt bevrijd.

De kerk is daar waar mensen zijn
die Goede Geest gewijd.

De Kerk gedijt waar uitzicht is
voor iedereen die lijdt.

Hier krijgt het leven nieuwe zin,
verliest de dood zijn macht.

Wij samen gaan de toekomst in
en dat is onze kracht.

ONDERBREKING

Orgelspel

GEDACHTENIS

L. In het vluchtige moment
de Eeuwige zien;
in de tijd die vliegt
de Oneindige.

Met een lach de blijde hoop beleven;
in het leed een helpende hand voelen;
ondanks alles blijven vertrouwen,
in voltooiing geloven.

In het brood dat we samen breken
het leven proeven dat wij delen
tot ons gebroken bestaan zal zijn geheeld.

*

Bid voor die ziek zijn;
en wie tobt nergens mee ?

Bid voor die zorgen en waken
en op wie wordt géén beroep gedaan ?

Bid voor die ons zijn ontvallen
en wie heeft níemand te betreuren ?

In eerbiedige gedachtenis noemen wij hier nu
rond haar verjaardag Truus Kuipers (2019)
en gedenken we de slachtoffers van het
coronavirus wereldwijd; allen die, waar dan
ook, door menselijk of natuurlijk geweld om
het leven komen; die, vermist, nooit meer zijn

teruggezien; - hen die – waarom toch ? -
zichzelf het leven benemen.
Wie gedenkt, dankt;
wie dankt, gedenkt die leven.

JEZUS VAN NAZARET

K. Als een ster in lichte luister, Lied
als een vurig verschiet straalt Gij
ons tegen; terwijl de nacht nog huivert
daagt Gij op als ons nieuw lied.

L. Waar Hij was,
die mens Jezus Christus,
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.

Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen
en zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.

Waar Hij was,
werden brood en vis van harte gedeeld
en groeide uit amper iets voor één
overvloed voor allen.

Waar hij was,
verliet God zijn hoge hemel
en werd een Vader die leeft
en lijdt met de mensen.

*

Hij was een man met het hart op de tong;
had niet dat moeilijke van geleerden die
met letter en wet ziel en zin verduisteren.

Hij vertelde het daagse leven:
over een zaadje zo klein en de boom zo groot;
over 'n man met schuren vol en zo arm als wat;
over 'n kind dat wegliep en weer thuis kwam;
over mensen die bij het goede wat ze doen
en het kwade wat ze laten niet beseffen
dat ze God voor zich hebben.
Te horen voor wie horen wil !

K. Als een morgen aangebroken, Lied
als het licht zonneklaar, roos in
de winter in de woestijn ontloken,
als belofte bloeit Gij daar.

L. Zalig de armen, zei Hij,
want je bent niet gelukkig om wat je bezit
en je wordt niet rijk van wat je hebt.

Zalig die van harde vuistregels en
dodelijke vuurwapens niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.
Zalig die hun zinnen zuiveren; ze ontmoeten
zichzelf en God in hun diepe binnenste.
Zalig de ootmoedigen: als een kind bij Moeder,
zijn zij geborgen bij God.

In dit vertrouwen heeft hij
van de wereld afscheid genomen.

K. Als een kind tot ons gekomen, zijt Gij Lied
ons ongedacht nader, nabijer dan
wij ooit durven dromen.
Liefde heet uw overvloed.

L. Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar doorheen
de dood tot leven gekomen,
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die hij is:
de mens een broeder, God een zoon.

K. Als een woord dat ons gegeven Lied
nog de morgen ontbiedt, zegt Gij
ons aan, de nacht niet meer te vrezen,
want uw licht dooft zij toch niet.

ONZE VADER

L. Onze Vader die in de hemel zijt, uw naam
worde geheiligd, uw koninkrijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld zoals ook
wij aan anderen hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring
maar verlos ons van het kwade. Amen.

GEBEDEN

- K. *Het zijn de woorden niet waaraan je hecht,
de dingen die de mensen zeggen,
maar wat door niemand uit te leggen,
zacht hoorbaar blijft als alles is gezegd.*
- L. Wie rust kennen in zichzelf
zijn voor anderen geen lastpost
en zaaien geen onrust.
Wie stilte kennen in zichzelf
vallen niet voor kreet en leuze,
vragen zin en ziel om raad.
- K. *Het zijn de woorden niet waaraan je hecht,
de dingen die de mensen zeggen,
maar wat door niemand uit te leggen,
zacht hoorbaar blijft als alles is gezegd.*
- L. Wie vrede hebben met zichzelf
scheppen geen onvrede,
zinnen niet op geweld.
Wie niet bang of angstig zijn
slaan niet van zich af;
hebben oor en gevoel voor anderen.
- K. *Het zijn de woorden niet waaraan je hecht,
de dingen die de mensen zeggen,
maar wat door niemand uit te leggen,
zacht hoorbaar blijft als alles is gezegd.*
- L. Wie bij alle wel en wee
blijven vertrouwen,
sterken hun naasten,
getuigen zonder woorden van
God en Goed in het leven.
Bid in alle vertrouwen.
- K. *Het zijn de woorden niet waaraan je hecht,
de dingen die de mensen zeggen,
maar wat door niemand uit te leggen,
zacht hoorbaar blijft als alles is gezegd.*

ZEGENWENS

- L. Wij delen met elkaar
een gebroken bestaan dat zich
vandaag hiér morgen dáár laat voelen;
vaak plaatselijk, soms zoals nu wereldwijd.

Zegenen we daarom elkaar met
raad en daad, hart en handen.
En laat je door niets en niemand
ontmoedigen; in Gods naam:
Vader, Zoon en Heilige Geest.

G. Amen.

ORGELSPEL

TER EIGEN OVERWEGING

*‘De zin van het leven ligt
in een nieuwe relatie met de aarde;
in een manier van leven
die in overeenstemming is met de natuur.’*
Dit is te lezen las ik in de Open Brief van
Hans Pijnaker in ons Brabants Dagblad
van 2.februari 2021.
Toen ik dit las, moest ik denken:
Het zijn inmiddels ook mensen van dichtbij
die uitdrukkelijk bezig zijn met zinvragen,
levensbeschouwing en religie.
Deze brede belangstelling is nieuw;
bereidt een nieuwe samenleving voor.
Bij het lezen van het citaat
over ‘de zin van het leven’, moest ik denken
aan prinses Irene van Lippe Biesterfeld die
nog niet zo lang geleden om haar levens-
beschouwing min of meer belachelijk werd
gemaakt, hierom niet afhaakte of verder
zweeg, maar onlangs weer als advies voor
de nabije toekomst gaf, zei en schreef:
*‘Onze relatie met de natuur
bepaalt ons wereldbeeld.’* (Trouw 21.09.2015)

Peer Verhoeven

© OPEN KERK HELVOIRT

27 februari 2021